

126

9.hét

Péntek 1267-1274

AZ EGYHÁZBA, KRISZTUS TESTÉBE ÉPÜLVE

1267 A keresztség Krisztus testének tagjaivá tesz bennünket. "Emiatt (...) tagjai vagyunk egymásnak" (Ef 4,25). A keresztség beépít az Egyházba. A keresztkútból születik Isten egyedülálló újszövetségi népe, mely a nemzetek, kultúrák, népek és nemek természetes és emberi határait fölülmúlja: "Mi ugyanis mindnyájan egy Lélekben egy testté lettünk a keresztséggel" (1Kor 12,13).

1268 A megkereszteltek "élő kövekké" lesznek, hogy "lelki házzá" és "szent papsággá" épüljenek (1Pt 2,5). A keresztség által részesednek Krisztus papságában, prófétai és királyi küldetésében. "Választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, tulajdonul kiválasztott nép, hogy annak dicsőségét hirdessék, aki a sötétségből meghívta (őket) csodálatos világosságára" (1Pt 2,9). A keresztség részt ad a hívők általános papságában.

1269 A megkeresztelt ember, mivel az Egyház tagjává lett, már nem önmagáé, hanem ahhoz tartozik, aki érte meghalt és föltámadott. Arra kap meghívást, hogy az Egyház közösségében rendelje alá önmagát másoknak, nekik szolgáljon, s az Egyház előljárói iránt "engedelmes és tanulékony" legyen, tisztelje és szeresse őket. Miként a keresztség felelőségek és kötelezettségek forrása, úgy a megkeresztelt embernek jogai is vannak az Egyházban: a szentségek vételéhez, az Isten igéjével való táplálkozáshoz és ahhoz, hogy az Egyház lelki segítséggel támogassa.

1270 A megkeresztelteknek, "miután Isten fiaivá újjászülettek, a hitet, melyet Istentől az Egyház által kaptak, az emberek előtt meg kell vallaniuk", és részt kell venniük Isten népének apostoli és missziós tevékenységében.

A KERESZTÉNYEK EGYSÉGÉNEK SZENTSÉGI KÖTELÉKE

1271 A keresztség a közösség alapja az összes keresztény között, azok tekintetében is, akik még nincsenek teljes közösségben a katolikus Egyházzal: "Akik hisznek Krisztusban és szabályszerűen részesültek a keresztség szentségében, már bizonyos - jóllehet nem tökéletes - közösségbe kerültek a katolikus Egyházzal. (...) Mindazonáltal akik a keresztségben megigazultak a hitből, Krisztus testének lettek tagjai, jogosan ékesíti tehát őket a keresztény név, s a katolikus Egyház gyermekei méltán ismerik el őket testvéreiknek az Úrban." "A keresztség tehát az egység szentségi köteléke mindazok között, akik általa újjászülettek."

ELTÖRÖLHETETLEN LELKI PECSÉT ...

1272 A megkeresztelt ember, mivel a keresztség által Krisztus tagjává vált, hasonlónak vált Krisztushoz. A keresztség a keresztényt eltörölhetetlen lelki pecséttel (characterrel) jelöli meg, ami annak jele, hogy Krisztushoz tartozik. E jelet semmiféle bűn ki nem törölheti, még akkor sem, ha a bűn megakadályozza, hogy a keresztség az üdvösség gyümölcseit teremje. Az egyszer s mindenkorra kiszolgáltatott keresztséget nem lehet megismételni.

1273 A keresztség révén az Egyházba beépült hívők szentségi karaktert kaptak, mely a keresztény vallásos kultuszra szenteli őket. A keresztségi pecsét a keresztényeket alkalmassá teszi és kötelezi egyrészt arra, hogy Istennek szolgáljanak az Egyház szent liturgiájában való eleven részvétellel, másrészt keresztségi papságuk gyakorlására a szent és a szeretetben tevékeny élet tanúságtételével.

1274 Az "Úr karaktere" pecsét, amellyel a Szentlélek jelölt meg minket "a megváltás napjára" (Ef 4,30). "A keresztség az örök élet pecsétje." A hívő, aki mindvégig "megőrzi a pecsétet", azaz hű marad a keresztség követelményeihez, a "hit jelével" halhat meg, keresztsége hitével, Isten boldogító látásának - ami a hit beteljesedése - várásában és a föltámadás reményében.